

[Glistrup]

Derfor er min konklusion ganske klar: Hvis dette forslag i den foreliggende form kommer til tredje behandling, så stemmer jeg nej. Jeg er selvfølgelig rede til at se på, hvor man kan finde kompromiser, f.eks. at man siger i § 1, nr. 2: Denne regel gælder ikke for personer, der er fyldt 67 år, altså er over 66 år. Så må man meget gerne hæve satserne for boligsikring i det lovforslag, vi nu skal behandle, og jeg kan som sagt anvise i hundredvis af andre eksempler, hvor man kan spare langt større beløb. Men jeg kan ikke acceptere en nedskæring af den folkepension, som er så horribelt urimelig lav, og hvor man under alle omstændigheder med de 72 kr. om måneden, eller hvad der nu ellers har været tale om, har lavet nogle såkaldte forhøjelser. Det er stadig væk sådan, at en folkepensionist får måske 40–45 pct. af, hvad en arbejdsløs får, der kan gå ud og lave sort arbejde, og som har sin fulde arbejdskraft.

Jeg vil ikke gå med til at stemme for den nedsettelse af folkepensionen, dette her går ud på. Så forslaget i den foreliggende skikkelse mødes med et nej fra min side.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

I mit første indlæg gjorde jeg meget ud af, om det virkelig kunne være rigtigt, at Fremskridtspartiet ville støtte denne nedskæring for folkepensionisterne. Nu kan jeg forstå, at det vil hr. Glistrup ikke, og jeg synes, det var nogle meget rigtige bemærkninger, hr. Glistrup kom med om de dårlige vilkår for folkepensionisterne. Jeg er helt enig i dem og helt enig i, at dette lovforslag er udtryk for en ensidig nedskæring over for folkepensionisterne.

Men efter hr. Glistrups melding skal vi jo i gang med regnestokken, kuglerammen, eller hvad man bruger nu om dage, for så vidt jeg overhovedet kan lægge sammen og trække fra, er der da ikke længere et flertal for dette forslag. Vi har ganske vist ikke hørt CD i dag, men CD har hele tiden været og var også, da vi behandlede lovforslaget sidste gang, klart imod denne nedskæring af boligstøtten. Med den måde, de parlamentariske forhold er på i Folketinget, må hr. Glistrups melding da betyde, at der ikke længere er et flertal for denne boligstøttelov. Jeg synes, det er godt. Jeg er meget glad for, at vi på denne måde får væltet dette asociale forslag til nedskæring i boligstøtten.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

På mange måder – og det er naturligvis ikke uventet – er denne debat i dag jo en gentagelse af den debat, vi havde i januar måned om det lovforslag, som jeg efter meget saglige overvejelser, vil jeg gerne sige, har taget tilbage og erstattet med det lovforslag, nr. L 195, som vi i dag har diskuteret.

Hr. Holger K. Nielsen, som jo svang sig op i de højere luftlag i brug af følelsesladede ord, lige fra farce og tragedie til umenneskelighed og ukristelighed, mente, at dette skulle være udtryk for en farce. Nej, jeg vil gerne slå fast, at det er udtryk for, at en minister erkender, at et lovforslag er blevet fremsat på et grundlag, som saglige kredse uden for denne sal har gjort opmærksom på ikke er holdbart.

Jeg havde gerne set, at disse indvendinger var kommet på et tidligere tidspunkt – så var lovforslaget ikke blevet fremsat i den form – men jeg synes, at man i stedet for at kritisere hellere skulle sige tak til ministeren for den udvisning af mod og mandshjerte, det er at sige: Her foreligger et lovforslag, som jeg ikke selv føler der er sagligt belæg for; det tager jeg tilbage, og det vil jeg ikke mere have til behandling. Det er det, der er tilfældet her, og det synes jeg man skulle takke mig for frem for at sige, at der er tale om en farce og lignende. Jeg synes måske snarere, at den debatform, som råder her i dag, er en farce, idet dette forslag jo bliver behandlet, som om vi fra regeringens side nu gjorde et forsøg på at trække tæppet væk under samtlige landets pensionister og sætte samtlige landets børnefamilier på gaden, når fru Lissa Mathiasen kan spørge: Hvordan kan man dog med et sådant lovforslag forsvare, at mennesker skal have lov til at bevare deres bolig?

Som lovforslaget foreligger i dag, er det udtryk for, at vi i en periode gerne vil have lov til med de mennesker, som skal administrere det, at overveje den form, som det, der var ideen bag det tidligere lovforslag, skal have, nemlig indførelsen af et nyt huslejebegreb, idet vi på baggrund af udvalgsarbejdet venter med at sætte dette i sving, til vi alle sammen nøjagtigt ved hvad det sagligt drejer sig om, og i en overgangsperiode på et par år nøjes med det i stedet for generelt at foretage en nedskæring af den støtteberettigede husleje. Det er det, forslaget drejer sig om.